

Alternativ rapport

DEMOKRATIERNES EUROPA

Et samarbejde der bygger på de nationale demokratier

Konventets opgave er ikke løst

EU ikke tættere på borgerne

Ingen klar kompetencefordeling...

... og domstolen bestemmer (den skal dømme for integration)

EU for bureaukratisk

Træge og stive institutioner

Et EU for præsidenter

Mindre indflydelse til nationale parlamenter

Intet reelt nærhedsprincip

Læken-erklæringen - opgaverne er ikke løst

Som medlemmer af konventet kan vi ikke tilslutte os udkastet til en europæisk forfatning. Det imødekommer ikke kravene i Læken-erklæringen af december 2001. I Læken-erklæringen hedder det, "**at der er behov for, at EU kommer nærmere på borgerne**". Det forhold, at der overføres mere beslutningskompetence fra medlemsstaterne til EU på det strafferetlige område og på nye indenrigspolitiske områder, vil gøre EU mere fjern.

Det hedder endvidere i Læken-erklæringen, at "**kompetencefordelingen bør gøres mere gennemsigtig**". Men den ny kategori "delt kompetence" giver ingen sikkerhed for, hvordan kompetencen skal deles, især fordi medlemsstaterne ikke vil kunne lovgive på disse områder, hvis EU beslutter at handle. Det er EF-Domstolen i Luxembourg, der skal træffe afgørelse i tvivlstilfælde.

Ifølge Læken-erklæringen "**optræder EU for bureaukratisk**". Udkastet til forfatning behandler ikke de efterhånden 97 000 sider gældende fællesskabsret og foreslår et nyt retsinstrument, "ikke-lovgivningsmæssige retsakter", som giver den ikke-valgte Kommission mulighed for at vedtage bindende love.

Læken-erklæringen opfordrer til, at "**EU-institutionerne bliver præget af mindre træghed og stivhed**". Men forfatningen giver flere beføjelser til alle de nuværende EU-institutioner og skaber et præsidenternes Europa med flere job til politikere og mindre indflydelse til folket.

Læken-erklæringen understreger de nationale parlameters betydning, og i Nice-traktaten "**understreges behovet for at undersøge deres rolle i den europæiske konstruktion**". De nationale parlamenter mister indflydelse i forhold til Kommissionen, Europa-Parlamentet og det Europæiske Råd. Deres foreslåede ny rolle med at sikre overholdelse af nærhedsprincippet er reelt ikke andet end en anmodning, som Kommissionen kan overhøre. Der føres ingen kompetence tilbage til medlemsstaterne.

Mere magt til EU-institutioner, der har været involveret i dårlig forvaltning, spild og svig

Der opfordres i Laeken-erklæringen til "**mere åbenhed og effektivitet**" i Den Europæiske Union. Forfatningen koncentrerer mere udøvende og budgetmæssig kompetence i selve de EU-institutioner, der har været genstand for gentagne og vedvarende skandaler i forbindelse med dårlig forvaltning, spild og svig.

Alternativer til en forfatning ikke undersøgt

Laeken-erklæringen foreslår en forfatning som en mulighed: "**Endelig er spørgsmålet, om denne forenkling og omarbejdning ikke med tiden bør føre til, at der vedtages en forfatningstekst**". Tanken om at omdanne de nuværende mellemstatslige traktater til en europæisk forfatning blev straks grebet, men uden at de eksisterende alternativer eller langsigtede konsekvenser heraf blev undersøgt.

Forfatningen gør EU til en centralistisk stat

Endelig var det Laeken-erklæringens altoverskyggende mål at skabe et **demokratisk Europa**. Med udkastet til forfatning skabes der en ny centraliseret europæisk stat, mere magtfuld og fjern, med flere politikere, mere bureaukrati og en dybere kløft mellem magthavere og borgere. Euratom-traktaten kom ind i forfatningen i sidste øjeblik, uden at en arbejdsgruppe havde fået tid til at revidere den.

*Fulgte ikke demokratiske spilleregler:
- Ansøgerlande ingen indflydelse*

Udkastet til EU-forfatning blev på intet tidspunkt udarbejdet efter normale demokratiske metoder

Ansøgerlandene blev behandlet som observatører i præsidiets og havde ingen egentlig indflydelse.

- Kun tre største politiske grupper

Kun 3 politiske grupperinger var repræsenteret i det magtfulde præsidium, der udarbejdede denne tekst med skyklapper på.

- Ingen normal politisk behandling

Medlemmerne blev nægtet retten til at få deres ændringsforslag oversat, uddelt, drøftet eller sat til afstemning.

- Ikke repræsentativt

Konventet havde ingen medlemmer fra den halvdel af befolkningen, der stemte nej til Maastricht-traktaten i Frankrig og Nice-traktaten i Irland. Ikke én eneste euroskeptiker eller eurorealist fik lov til at overvære eller deltage i præsidiets arbejde eller i arbejdet i de tilknyttede sekretariater.

Nyt repræsentativt konvent bør indkaldes

Giscard tillod ikke demokrati og normal afstemning i konventet. Udkastet til forfatning går imod alle demokratiske principper. Vi ønsker et nyt udkast fra et langt mere repræsentativt konvent, der er demokratisk med hensyn til såvel indhold som procedurer.

15 punkts grundlag for Demokratiernes Europa

Vi forlægger hermed følgende 15 punkter til overvejelse for vore statsministre og andre borgere:

EU organiseret som interparlamentarisk samarbejde

1. DEMOKRATIERNES EUROPA. Den Europæiske Union (EU) skal ikke have nogen forfatning. I stedet bør Europa være organiseret på et interparlamentarisk grundlag ved hjælp af en traktat om europæisk samarbejde. Denne opretter et demokratiernes Europa (DE) i stedet for det eksisterende EU. Hvis EU skal have et nyt navn, skal det være Demokratiernes Europa.

EU bør fokusere på grænseoverskridende spørgsmål

2. EN SLANKERE TRAKTAT. Fællesskabets regelsæt på nu 97 000 sider omfattende EU og EØF bør radikalt forenkles. I stedet bør der fokuseres på grænseoverskridende spørgsmål, hvor nationale parlamenter ikke effektivt kan handle alene. Afgørelser om subsidiaritet bør træffes af de nationale parlamenter.

Åben for alle demokratiske lande

3. ÅBEN FOR ALLE DEMOKRATIER. Medlemskab af DE er åbent for alle europæiske demokratiske stater, som har undertegnet og i fuldt omfang overholder den europæiske menneskerettighedskonvention.

*Enkel lovgivningsmåde
- to slags love
- kvalificeret flertal = 75% af staterne for*

4. FORENKLET BESLUTNINGSPROCEDURE. De nuværende 30 forskellige måder at træffe beslutninger på i EU reduceres til to: lovgivning og henstillinger. Hvis afstemning med kvalificeret flertal finder anvendelse, kræves der 75% af stemmerne for det pågældende forslag, medmindre andet er angivet.

Nationale parlamenter skal have vetoret

5. ET VETO OM SPØRGSMÅL AF VITAL INTERESSE. Love er kun gældende, hvis de er vedtaget af de nationale parlamenter. Et nationalt parlament har vetoret vedrørende et spørgsmål, det anser for vigtigt.

Kun lovgive i spørgsmål af fælles interesse

6. DE FÆLLES CENTRALE SPØRGSMÅL. Lovgivningen omfatter bestemmelserne for det fælles marked og visse fælles minimumsstandarder med henblik på at beskytte arbejdstagerne, forbrugerne, sundhed, sikkerhed samt miljø. Inden for de øvrige områder har DE beføjelse til at udstede henstillinger til medlemsstaterne, som altid er frit stillet til at vedtage højere standarder.

Altid bruge minimumsstandarder

En gruppe af lande kan lave et tættere samarbejde

7. ET FLEKSIBELT SAMARBEJDE. DE kan enstemmigt godkende et fleksibelt samarbejde for de nationer, som ønsker at deltage i et tættere samarbejde. DE anerkender og støtter endvidere andre tværeuropæiske organisationer som f.eks. Europarådet.

*Alle dokumenter skal være offentlige
Et kvalificeret flertal kan*

8. ÅBENHED OG GENNEMSKUELIGHED. Beslutningsproceduren og de dertil hørende dokumenter er åben og tilgængelig, medmindre en rimelig grund til

lukke et dokument

*Forenklet afstemning:
- hvert land en stemme
- kvalificeret flertal = 75%
af landene med mindst
50% af befolkningen*

*Nationale parlamenter:
- vælger egen kommissær
- vælger
kommissionsformand
sammen
- vedtager det årlige
lovgivningsprogram*

*Domstolen må ikke lave
love*

*Kan indgå aftaler med
tredjelande om handel og
hjælp*

*Bedre mulighed for
kontrol*

Alle sprog er lige

Ingen fælles hær

*FN og OSCE giver
mandat til DE*

undtagelse bekræftes af et kvalificeret flertal.

9. FORENKLET AFSTEMNING I RÅDET. Et forenklet afstemningssystem finder anvendelse i Rådet, hvilket kan indebære, at hver enkelt medlemsstat har én stemme i DE-Rådet. En afgørelse med kvalificeret flertal kræver støtte fra lande med over halvdelen af den samlede befolkning i DE.

10. DE NATIONALE PARLAMENTER VÆLGER KOMMISSIONEN. Hvert enkelt nationalt parlament vælger sit eget medlem af Kommissionen. Kommissæren møder frem for de pågældende nationale parlamenter europa udvalg for prøvelse af valg. De nationale parlamenter har beføjelse til at afvise deres kommissær. Formanden for Kommissionen vælges af de nationale parlamenter. De nationale parlamenter træffer afgørelse om det årlige lovgivningsprogram, og Kommissionen fungerer følgelig som sekretariat for Rådet og de nationale parlamenter.

11. INTET LOVGIVENDE ARBEJDE I DOMSTOLEN. Domstolens lovgivende aktivisme i Luxembourg bør begrænses, og Domstolen overholder den europæiske menneskerettighedskonvention.

12. PARTNERSKABSÅFTALER. Medlemsstaterne og DE kan indgå partnerskabsaftaler af gensidig interesse med stater eller grupper af stater. DE respekterer partnernes parlamentariske demokrati og kan støtte de fattigere stater med finansiell bistand og samtidig fremme frihandelsaftaler.

13. BEDRE KONTROL. Den Europæiske Ombudsmand, Revisionsretten og Europa-Parlamentets og de nationale parlamenter budgetkontroludvalg har adgang til samtlige dokumenter og finansielle regnskaber.

14. LIGESTILLING AF SPROG. For så vidt angår lovgivningen er alle officielle DE-sprog ligestillede.

15. DE FORENEDE NATIONER. DE har ikke sin egen hær. De Forenede Nationer og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa giver bemyndigelse til fredsbevarende og fredsskabende arbejde. Medlemsstaterne træffer selv afgørelse om, hvorvidt de vælger et fælles forsvar gennem NATO, et uafhængigt forsvar eller en neutralitetspolitik.

Bidrag fra konventsmedlemmerne:

Abitbol, William - (suppleant) Europa-Parlamentet
Bonde, Jens-Peter - (medlem) Europa-Parlamentet
Daugaard, Per - (suppleant) Danmark - Folketinget
Gormley, John - (suppleant) Irland - Parlamentet

Heathcoat-Amory, David - (medlem) - UK - Parlamentet
Seppanen, Esko - (suppleant) Europa-Parlamentet
Skaarup, Peter - (medlem) Danmark - Folketinget
Zahradil, Jan - (medlem) Den Tjekkiske Republik -
Parlamentet